

Omstændigheder. Det er for det første af afgørende Betydning, at Regeringen i betimelig Tid foretager Mobiliseringen, saa at den til Raadighed værende Troppstyrke kan blive indkaldt, og de fornødne forberedende Arbejder kunne finde Sted. Endvidere bør en Overrumpling være hindret derved, at man, ligesom det fremtidig vil ske for Søbefæstningens Vedkommende, altid har en Vagtstyrke til Stede, hvortil 2den og 3die Artilleribataillon ifølge Lovforslaget skulle afgive de fornødne Tropper, som bør have deres Opholdssted, hvor de skulle anvendes, ude i Landbefæstningen. Og endelig afhænger Forsvarets Styrke naturligvis her som overalt, hvor Talen er om Kamp, af Aanden hos Tropperne og deres Førere. Om end Landbefæstningen ifølge Lovforslagene vil blive væsentlig svagere end efter de sagkyndiges Forslag, vil den dog blive stærkere, end den er for Tiden, thi skønt de to stærke Fløjanlæg kun blive Kystforter, ville de alene ved deres Beliggenhed være en Forstærkning ogsaa af Fæstningslinien, saa at Anlægget af de to Kystforter er en virkelig Forbedring af de Vilkaar, hvorunder Kampen ude ved Landbefæstningen maaske i sin Tid vil finde Sted. Naar de Betingelser, jeg har nævnt, ere til Stede, kan Landbefæstningen tvinge en angribende Fjende til at medføre Belejringsartilleri, svært Kampskyts, saa at Angrebet paa Hovedstaden bliver et væsentligt vanskeligere og mere tidsspildende Arbejde end det, hvortil han kunde indskrænke sig, naar Angrebet kunde føres af en Felthær alene. Under alle Omstændigheder kan der ikke være nogen Sammenligning mellem de Vilkaar, hvorunder vor Hær vil komme til at kæmpe, naar den kan støtte sig til denne Landbefæstning, og Vilkaarene for en Kamp i aaben Mark mellem vore Soldater med deres ringere Uddannelse og svagere Rammer og en Hær uddannet og udstyret, som det er almindeligt i Europa.

Af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) er der anført en Række Anker over forskellige Bestemmelser i Lovforslaget om Hærens Ordning. I alt væsentligt er jeg enig med ham i de af ham antydede saglige Ændringer af Organisationen; disse vilde ogsaa efter min Mening være Forbedringer. Jeg beklager, at et af Forsvarsministerens Ændringsforslag gaar ud paa at indskrænke den nuværende korte Tjenestetid, og et andet gaar ud paa, at den ene selvstændige Artilleribataillon først bliver oprettet samtidig med Desarmeringen af Landbe-

fæstningsanlægene ved København. Jeg havde haabet, at man her var bleven staaende ved det, der blev vedtaget ved anden Behandling. Vort Fodfolk trænger i høj Grad til Støtte af Artilleriet, og medens vort Feltartilleri efter Forslaget vil faa en Organisation, der bedre passer til Nutidens Fordringer, bliver Kanonantallet i Forhold til Fodfolket væsentlig ringere end i andre Hære. Hertil kommer, at man hos os i Felthæren ganske mangler Felthaubitser og Maskinskyts, som findes i alle andre Hære til væsentlig Støtte for Fodfolket under Kampen. Jeg mener ogsaa, at man undervurderer Betydningen af Rytteriet, og at det er uheldigt, at man foreslaar at indskrænke det ved den nye Hærlov.

Jeg vilde have ønsket forskellige Ændringer ved Befalingsmændenes Uddannelse. Som bekendt er det et levende Ønske hos Underofficererne at faa en fylligere Uddannelse. Forhaabentlig kan der senere blive Tale om Gennemførelse af denne Tanke, som neppe kan virkeliggøres ved de her foreliggende Lovforslag. Det er en Mangel ved disse Lovforslag, ligesom ved de tidligere behandlede Organisationslove, at de Befalingsmænd, der ere bortkommanderede til Hærens forskellige Skoler, regnes med til Afdelingernes Personale, medens de utvivlsomt burde regnes udover det Antal Befalingsmænd, der hører til Afdelingerne. Paa Papiret, i Haandbogen ser det ud, som om Afdelingerne havde deres fulde Styrke til at bestribe Tjenesten, men det kan hælde, at forskellige Afdelinger have Flertallet af deres Premierløjtnanter borte fra Afdelingen. Da Skolerne ere permanente, vil den omhandlede Mangel ogsaa permanent være til Stede, ofte til stor Skade for Tjenesten.

Spørgsmaalet om Skytteforeningernes Betydning for Hæren har ogsaa været fremdraget under Behandlingen af Forsvarslovene, og der har været hentydet til forskellige Forsøg, der have været gjorte hos os paa at drage Nytte af disse Foreninger i Forsvarets Tjeneste. Naar Resultaterne hos os ikke have været saa gunstige som andre Steder, er det sikkert, fordi man hos os ikke ved Lov har fastsat Forbindelsen mellem Skytteforeningerne og Hæren, saaledes som f. Eks. i Svejts. Men naar man er enig herom, vil det være naturligt at efterligne Svejts' Forhold, naar man ønsker at opnaa lige saa gode Resultater her som i Svejts.

Der er fra flere Sider udtalt Beklagelse over, at man af økonomiske Hensyn